

blive udvalgte til at bestyre de kommunale Anliggender, hvad enten det nu er som Medlemmer af Sogneforstanderskaberne eller Amtsrådene, skal man saameget mindre have, som de mindre Formuende eller mindre Hartkornsbrugere, sædvanligt hverken have Lyft eller Tid til at paatage sig en Beskæftigelse, som ikke medfører nogen Gage for dem. Det vil altfor meget gribe ind i deres Næringsvei at udføre disse Forretninger for Intet. De kunne ikke Andet, end at de maae forsømme deres egne Forretninger og frastige sig Valget. Det vil derfor, saalænge man ikke faaer Løn for de kommunale Forretninger, altid blive de mere Formuende, som baade anerkendes at have den fornødne Forstand og Indsigt og have saa megen Formue, at Tiden tillader dem at være Medlemmer af disse Raad, der ville blive valgte. Jeg mener saaledes, at man slet ikke bør vise den Frygt med Hensyn til at fastsætte Bestemmelser for Valgcensus, thi Virkeligheden viser det Modsatte. Den stærkere Begrænsning med 20 Tdr. Hartkorn eller 12 Tdr. Hartkorn vil kun vække Misforhold hos dem, som ikke netop have dette Antal af Tønder Hartkorn som den fornødne Betingelse for at kunne indtræde i Amtsrådet. For nu at bortfjerne denne Misforhold og at vække Interesse for de kommunale Forhold, for at Medlemmerne med Glæde kunde opfylde deres Pligter, er der ingen bedre Vei at gaae, end at gjøre Valgcensusen saa bred som muligt og gjøre Valgbetingelserne saa lette som muligt, thi det er kun herved, at Hensigten af Loven kan opnaaes. I Følge denne min Formening vilde jeg helst stemme for, at der slet ingen Census var, men kun en virkelig Tilidscensus, men da denne Stemme ikke her kan bringes i Udførelse, skal jeg stemme for alle de Forslag, der sætte Censussen baade for Valgretten og Valgbarheden til den laveste paa den foreliggende Afstemningsliste; thi kun derved kan Interessesen for Communalanliggender fremkomme og udvikle sig.

Tscherning: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører idag har stillet Sagen paa det rigtige Standpunkt, og, var den bleven stillet saaledes igaar, vilde formodentlig de almindelige Bemærkninger over Valgbarhed og

Ikke-Valgbarhed ikke være komne frem. Dog sluttede den ærede Ordfører ogsaa idag med et Udtryk, som det skulde have været mig kjært, ikke at have hørt, idet han nemlig sagde, at der i det fremsatte System var tilstrækkelig sørget for de conservative Interesser. Det er denne „Sørorg for de conservative Interesser,“ som jeg troer saa let bliver misforstaaet, som om der virkelig var Interesser, for hvilke der ikke kunde blive sørget paa conservativ Maade, det vil sige: paa en Samfundet conserverende Maade, uden igjennem alle disse dobbelte og todobbelte Valg- og Valgbarheds-census o. s. v. Jeg vil i den Anledning kun bringe i Erindring, i Henhold til hvad jeg sagde igaar, at Hertugen af Augustenborg og Reventlow-Breeh og alle de Mænd, der have figureret i Dyrøret og bragt over Danmark de største Ulykker, ikke vilde være udelukkede ved disse conservative Forholdsregler, men at de rimeligvis vilde være blevne udelukkede, naar man havde søgt at conservere Samfundet gjennem ganske andre Midler, naar man havde overladt det til Samfundet i sin Heelhed og til enhver Mands Overbeviisning at bedømme, hvem der conserverer, og hvem ikke. Alle de Forholdsregler, som hidtil have været tagne under Paaskud af at sikke de conservative Interesser, lige op til dem, som holde Kongen af Preussen fast, have viist sig for hele Europa som lidet conserverende for Samfundets forholdene overhovedet og især som lidet conserverende for os. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har begyndt sit Foredrag idag, som om det var mig, der havde bragt disse almindelige Betragtninger paa Bane, maa jeg gjøre opmærksom paa, at han heri feiler; jeg indledede nemlig mit Foredrag med at sige, at jeg aldeles ikke vilde have talt om denne Lov, naar ikke disse almindelige Betragtninger allerede være komne saa bestemt frem fra en anden Side, og naar den samme ærede Rigsdagsmand mener, at jeg skulde særligt have viist mig reformerende saavel med Hensyn til Kirke- som Fattigvæsenet, og jeg veed ikke alle de forskellige Gjenstande, han nævnte, da er det ganske vist, men jeg har herved kun søgt at fuldbyrde de Reformer, som den ærede